

НА ЧАСІ

День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні

Усе далі й далі нас віддаляє День великої Перемоги. Але кожного року сотні та тисячі людей йдуть до меморіалів пам'яті, могил воїнів, невідомих солдатів і вшановують загиблих у тій страшній війні. З кожним роком очевидців тих подій залишається все менше і менше. І наш святий обов'язок – передавати історичну правду про війну наступним поколінням і вшановувати живих героїв.

9 травня біля вічного вогню зібралися ветерани, рідні тих, хто загинув на війні, містяни, студенти, представники ректорату нашого славного вузу для того, щоб вшанувати пам'ять полеглих у Другій світовій війні. Відбулася хвилина мовчання та покладання квітів, з гучномовців лунали фронтові пісні.

Пам'ять про війну і про загиблих назавжди залишиться в наших серцях.

Вітаємо Суховєєва Володимир Володимировича з державною нагородою

Президент України Петро Порошенко за вагомий особистий внесок у розвиток вітчизняної науки, зміцнення науково-технічного потенціалу України, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм відзначив державними нагородами науковців України.

«Заслужений діяч науки і техніки України» – таку нагороду отримав професор Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя Володимир Суховєєв з нагоди Дня науки.

Щиро вітаємо Володимира Володимировича з високим визнанням його праці та бажаємо йому творчого багатоліття! Ми впевнені, що багаторічна наукова праця безсумнівно буде сприяти подальшому розвитку науки в університеті та в Україні.

Редакція

Вісті з Вченої ради

На засіданні травневої Вченої ради університету розглядалася низка актуальних питань діяльності вузу. Зокрема: про організацію літнього відпочинку та оздоровлення викладачів, студентів та співробітників університету. З даного питання Вчену раду проінформували: Директор Ніжинської міжрайонної виконавчої дирекції фонду соціального страхування Волкова Н.П., голова профспілки працівників університету Лейберов О.О., проректор з фінансово-економічних та господарських питань Давиденко С.М. З даного питання було прийнято рішення ради.

Рада шляхом таємного голосування обрала на посаду першого проректора, проректора з науково-педагогічної роботи університету доктора політичних наук **професора Бойка О.Д.**

У різному обговорено низку актуальних питань діяльності вузу.

Власн. кор.

Міжнародна науково-практична конференція «Партнерська взаємодія у системі інститутів соціальної сфери»

5–6 травня в стінах нашого університету проходила Міжнародна науково-практична конференція «Партнерська взаємодія у системі інститутів соціальної сфери», організована кафедрою соціальної педагогіки і соціальної роботи.

Загалом в конференції взяли участь 127 учасників, які представляли науково-дослідні установи, ВНЗ України, Польщі, США, Канади, Іспанії, Швеції та громадські організації.

З вітальним словом до учасників конференції звернувся проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків професор Мельничук О.В. Він відмітив актуальність проблематики конференції та зауважив на необхідності подальшої партнерської взаємодії всіх учасників.

Також з вітальним словом виступили заступник директора з науково-експериментальної роботи Інституту проблем виховання НАПН України Петрович Ж.В., декан факультету психології та соціальної роботи Тимошенко О.А. та доцент кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя Конончук А.І.

Основними напрямками роботи конференції стали: теоретико-методологічні засади соціального партнерства, партнерство державних закладів, установ, громадських організацій у наданні соціальної підтримки вразливим категоріям населення; професійна підготовка фахівців соціальної сфери до партнерської взаємодії; технології взаємодії соціальних інститутів у сфері надання соціальних послуг: вітчизняний та зарубіжний досвід; виховний контекст партнерської взаємодії в системі інститутів соціальної сфери; ВНЗ як суб'єкт соціальної взаємодії у територіальній громаді.

На пленарному засіданні свої доповіді презентували Петрович Ж.В., заступник директора з науково-експериментальної роботи Інституту проблем виховання НАПН України, Лактіонова Г.М. доктор педагогічних наук, професор, головний науковий співробітник відділу андрагогіки Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України та інші науковці.

За круглим столом зібралися фахівці соціальних служб, закладів та установ міста для обговорення проблемних питань в партнерській взаємодії.

У рамках конференції було проведено майстер-класи: «Створюємо Країну Гідності разом»; «Конкурс «РАЗОМ! Партнерство навчальних закладів і родин» як інноваційна технологія розвитку партнерства»; «Формування партнерських взаємин між хлопцями та дівчатами раннього юнацького віку в контексті педагогіки успіху»; «Вирішення конфліктів мирним шляхом. Відновні практики»; «Стратегії реалізації соціального діалогу в партнерській взаємодії працівників соціальної сфери».

Для гостей було проведено екскурсію містом та Музеєм рідкісної книги, організовано відвідування Ніжинського академічного українського драматичного театру імені М. Коцюбинського та музею М. Заньковецької.

Юлія Бойко, студентка факультету психології та соціальної роботи

Всеукраїнська студентська конференція

Двадцять сьомого квітня в НДУ імені Миколи Гоголя на базі факультету психології та соціальної роботи відбулась Всеукраїнська студентська науково-практична конференція «Студентський науковий вимір соціально-педагогічних проблем сьогодення». Загалом, у конференції взяли участь 75 студентів з більш ніж 20 навчальних закладів України.

Відкривав конференцію проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків професор Мельничук О.В., який підсумував досягнення нашої «альма матер» за минулий рік та зробив прогноз на майбутнє. Також з вітальним словом виступили декан факультету психології та соціальної роботи Тимошенко О.А. та завідувач кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи Криловець М.Г.

На пленарному засіданні свої доповіді презентували студенти різних навчальних закладів, представивши результати власних досліджень з актуальних соціально-педагогічних проблем. Також

учасники конференції взяли участь у майстер-класах «Абетка взаємостосунків для юнаків і дівчат» (провела психотерапевт, коуч здоров'я, міжнародний тренер з позитивної психотерапії Підлипська С.Д.) та «Анімаційна діяльність у дитячому закладі оздоровлення та відпочинку» (проводили доцент кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи Сватенков О.В. та студенти-аніматори табору «Акорд» Медвідь С. і Петруша Р.). У якості гостей на конференцію були запрошені й абітурієнти зі шкіл Конотопа та с. Червоні Партизани, а тому цей захід носив ще й профорієнтаційний характер. На завершення, гостям було проведено екскурсію музейним комплексом університету.

Спасибі організаторам та учасникам конференції, адже саме завдяки небайдужим та активним особистостям, як вони, розвивається наша держава.

Наш кор.

В НДУ з'ясовували, чому розпався СРСР

Для вищого навчального закладу наукова конференція – це справжнє свято єднання думок та пошуку, свято, що об'єднує однодумців, народжує дискусії та творить нове знання. Ці нехитрі істини вкотре ствердив науковий захід, що відбувся 21–22 квітня на базі історико-юридичного факультету Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя.

У цьому році виповнюється 25 років як Радянський Союз відійшов у небуття. З тих пір майже всі колишні братні республіки перебувають у полоні шукань та експериментів, поступово намагаючись будувати модерні демократичні держави. Разом із тим за більше ніж два десятиліття без СРСР вчені так і не зійшлися на єдиній думці – чому ж таке неоднозначне державне утворення зникло, що цьому посприяло і взагалі чим був Союз Радянських Соціалістичних Республік? Подібні питання у світлі декомунізаційних процесів стають надзвичайно актуальними і потребують негайних та чітких відповідей.

Виробити такі відповіді й роз'яснити хронологію розвалу і була покликана міжнародна наукова конференція «Крах Радянської імперії: анатомія катастрофи», що відбулася цими днями в Ніжинському університеті. Знакова наукова подія була організована у партнерстві з Білоруським державним педагогічним університетом імені Максима Танка, Варшавським університетом, а також Телавським державним університетом імені Я. Гогешвілі.

Окрім промовистих наукових установ, до конференції долучилися і почесні гості – Віктор Мироненко, науковий співробітник Російської академії наук, Матеуш Камьонка, докторант Краківського університету, Валентина Мятлицька, член Археографічної комісії Департаменту по архівах Мінюсту Республіки Білорусь та багато інших. Широкою була географія учасників, які представляли вищі навчальні заклади та наукові установи України. Професори Микола Дорошко та Тетяна Орлова, а також доцент Юрій Латиш з Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Запорізький національний університет на святі науки представляв доцент Олексій Штайнле, а з Інституту історії України НАН України на конференцію завітала молодший науковий співробітник відділу історії України другої половини ХХ ст. Оксана Булгакова.

Перший день конференції обіцяв бути насиченим, адже слово мав Віктор Мироненко, унікальна людина, що постає перед сучасниками в трьох, здавалося б суперечливих іпостасях – очевидця, учасника та дослідника подій, що стали темою обговорення. Сьогодні Віктор Іванович поважний вчений Російської академії наук з українським корінням, що здобув собі авторитет дослідженнями європейської, в тому числі української історії. А в часи радянського минулого ця людина напряму спілкувалася з Михайлом Горбачовим і очолювала всесоюзний комсомол.

Такий досвід дав змогу Віктору Мироненку проголосити доповідь, що одразу викликала жваву дискусію, центральною тезою якої стала доречність і правильність вживання терміну «імперія» стосовно СРСР.

Інший проблемний діалог між вченими виник під час виступу київського професора Тетяни Орлової, що намагалася віднайти причини краху радянської системи і однією з головних відзначила неспроможність СРСР

відповідати модернізаційним викликам того часу.

Залишила слід в пам'яті і доповідь професора НДУ Олександра Бойка, який на прикладі Перебудови в Радянській державі окреслив уроки, які потрібно вивести з тих спірних процесів сучасній Україні.

Другий день конференції ознаменувався роботою секційних засідань та круглого столу «Історія України очима сучасних російських істориків», який зібрав чимало студентів та учасників конференції. Головною дійовою особою цього заходу був знову Віктор Мироненко, котрий одразу полюбився молодій аудиторії своєю щирістю та оригінальністю думки.

А щоб вчені не нудьгували після засідань та дискусій, оргкомітет організував для всіх гостей змістовні екскурсії історичними місцями Ніжина, музейного комплексу університету та до Національного історико-культурного заповідника «Качанівка», адже багато хто відкрив для себе наше місто вперше.

І хоча конференція закінчилася, дух пошуку та нових знань досі не згас. Учасники роз'їхалися до своїх університетів та наукових установ України та зарубіжжя, повні натхнення та нових ідей, здобутих в Гоголевому виші.

*Юлія Кузьменко, кандидат історичних наук,
доцент*

*Михайло Ломоносов, студент історико-
юридичного факультету*

Квітневі викрутаси

Квітне Ніжинщина весняним цвітом – своєрідна перлина Полісся. Разом із природою квітнуть і її мистецькі таланти.

23 квітня 2016 року славетний вищий навчальний заклад Лівобережної України – Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя – гостинно зустрічав учасників п'ятого фестивалю-конкурсу дитячого та молодіжного хореографічного мистецтва «Квітневі викрутаси».

Цьогорічний фестиваль-конкурс особливий тому, що він набув статус міжнародного. Засновниками його є Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя, факультет культури і мистецтв, кафедра музичної педагогіки та хореографії, соціально-гуманітарний відділ за дозволом Міністерства освіти та науки України, Міністерства культури України, за підтримки управління культури і туризму Ніжинської міської ради, Чернігівського осередку Національної хореографічної спілки України.

Фестиваль-конкурс зібрав понад 500 дітей в 22 хореографічних колективах та 8 сольних виконавців з Рівненської, Івано-Франківської, Київської, Чернігівської, Хмельницької, Сумської областей та Республіки Білорусь (Гомельська область).

Хореографічною сюїтою «Калинова Україна» відкрив фестиваль-конкурс молодіжний ансамбль народного танцю «Забава» факультету культури і мистецтв Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя та учасники дитячого зразкового ансамблю народного танцю «Квіти України» Ніжинської дитячої хореографічної школи. Керівник та балетмейстер-постановник Олександр Пархоменко.

З доброзичливими вітанням до учасників дитячого та молодіжного хореографічного мистецтва звернулися: ректор Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, кандидат історичних наук, доцент, Самойленко Олександр Григорович; декан факультету культури і мистецтв, кандидат педагогічних наук, доцент, Гусейнова Лариса Василівна; начальник управління культури і туризму Ніжинської міської ради Примаченко Валерій Степанович.

Як і в будь-якому змаганні, долю учасників фестивалю-конкурсу вирішували компетентне журі, до складу якого увійшли провідні фахівці хореографічного мистецтва України та зарубіжжя: **Годовський Володимир Михайлович (голова журі)** – завідувач кафедри хореографії Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч мистецтв України, лауреат міжнародних фестивалів, відмінник освіти України, кандидат педагогічних наук, професор; **Вакулєнко Оlesia Михайлівна** – доцент кафедри бальної хореографії Київського національного університету культури і мистецтв, заслужена артистка України, лауреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів майстрів мистецтв серед професійних хореографічних колективів; **Ростовська Юлія Олександрівна** – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри музичної педагогіки та хореографії Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя; **Тарасов Юрій Михайлович** – президент Асоціації хореографів Національної всеукраїнської музичної спілки України, заступник завідуючого кафедри хореографії факультету мистецтв Київського національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, викладач народно-сценічного танцю при заслуженому академічному ансамблі танцю України імені Павла Вірського; **Алдо Віейра (Португалія)** –

танцівник Madeira Ballet Theatre та Prestige Dance (Клуб спортивного танцю Мадейри), дворазовий переможець танцювального фестивалю «Вервао а Дансар» у номінації «Найкращий танцівник», випускник Консерваторії – Професійної Школи мистецтв Мадейри; **Лазоренко Євгеній Леонідович**, методист-хореограф вищої категорії Чернігівського обласного методичного центру навчальних закладів культури і мистецтв.

Учасники змагалися у восьми номінаціях – «дитячий танець», «класична хореографія», «народна хореографія», «сучасна хореографія», «бальна хореографія», «естрадна хореографія», «спортивна хореографія». «мистецтво балетмейстера»; шести вікових категоріях – підготовча від 4 до 6 років, молодша від 7 до 9 років, середня від 10 до 12 років, старша від 13 до 15 років, молодь від 16 років і старші, змішана.

Упродовж восьми годин тривала боротьба за звання кращого колективу та за головний приз конкурсу – володаря Гран-Прі. Його отримав ансамбль сучасного танцю «ASTRUM» Ніжинської дитячої хореографічної школи. Балетмейстер-постановник Сірякова Анна Вікторівна.

Свято хореографічного мистецтва, яке подарували конкурсанти, відбулося на високому рівні. Бажаємо всім учасникам, керівникам, педагогам творчого злету, весняного настрою, та здійснення бажань.

Отже, I Міжнародний фестиваль-конкурс дитячого та молодіжного хореографічного мистецтва «Квітневі викрутаси» закінчився, але бездонна криниця талантів подарує нам знову і знову неповторну палітру душі і серця, які живуть і б'ються в ритмі танцю.

Повний перелік нагороджених учасників можете прочитати на сайті ndu.edu.ua

О.М. Пархоменко, викладач кафедри музичної педагогіки та хореографії

Калинова сповідь поета: О. Забарний

«Калинова сповідь поета: О. Забарний» під такою назвою 20 квітня у читальному залі Гоголівського корпусу пройшов вечір поезії, присвячений вченому-філологу, журналісту, літературознавцю, поету, прозаїку, члену Національної спілки журналістів України, декану філологічного факультету, доценту, відміннику освіти України – Олександрові Вадимовичу Забарному. Це була зустріч для тих, хто любить поезію, хто її розуміє, у кого є душа, хто вміє відчувати й слухати, хто прагне поринути в поетичний світ образів і зрозуміти їх. Без сумніву, поетичність – дарунок від Бога. Недаремно у народі говорять: «Вірші – це мелодія зірок». Далеко не кожному щастить відчути захоплюючий політ думки в хвилини творчості. Поет пише вірші по велінню душі: коли вона співає або коли вона страждає.

У читальному залі, де проходив вечір, зібралися найближчі друзі, колеги, шанувальники поета. Було багато квітів, оплесків, посмішок і, звичайно ж, віршів.

Джерело поетичного натхнення Олександра Забарного – у пристрасній любові до поліського краю, у дослідженні людської душі, у невгамовній спразі до спілкування. Тому що саме у спілкуванні він вбачає можливість не лише духовно збагатитися, але й віддати ліризм своєї душі, неспокій серця, а ще той досвід, який придбав на перехрестях життєвих доріг. Його Поезія тиха й негаласлива, проте чиста і справжня. У ній немає ніякого пафосу, а лунає лиш те справжнє й українське, яке так гріє душу. У всьому цьому переконалися відвідувачі цього прекрасного дійства.

У видавництвах Києва, Чернігова, Ніжина, Прилуки побачили світ книги Олександра Забарного: збірки поезій «Пастелі Полісся» (1992), «Акорди серця» (2003), «Стежина пам'яті моєї» (2010); книги новел «Лелеки не зраджують» (1995) та «Калинова сповідь» (2011), літературознавча розвідка «До таїни образу» (1997), книга публіцистики «За лаштунками літа» (2006). А художньо-публіцистична повість «Під знаком "білої плями"» (2012) отримала Міжнародну літературну премію імені М. Гоголя «Тріумф». Драма «Гришниця» (2014) з великим успіхом іде на сцені Ніжинського академічного драматичного театру імені М. Коцюбинського. Олександр Забарний – лауреат обласних літературних премій Михайла Коцюбинського та Леоніда Глібова.

Поет розповів про те, як пишуться вірші, як приходить натхнення, ким хотів бути у дитинстві, про захоплення, по те, що надихає і спонукає писати. Розповідь була щира й відверта, без краплини фальші, зрештою, як і вся його творчість. Присутні, затаївши подих, слухали декламування поезії автором.

Життєвою та поетичною стежинами життя поета провели чарівні ведучі (Парубець Анна, провідний фа-

хівець музейного комплексу та Павленко Олексій, кандидат педагогічних наук, доцент).

Поезія Олександра Забарного – пісенна, його вірші покладені на музику Миколою Шумським, Володимиром Багмутом. Пісню «Поліський край» на слова поета блискуче виконала студентка 1 курсу факультету культури і мистецтв Анастасія Дьомочка, концертмейстер – Олексій Павленко.

Квапилися висловити свої теплі привітання Олександрові Вадимовичу: друг дитинства і брат по творчому тандему Анатолій Риженко, який приїхав на свято з Прилуки; поет, прозаїк, Член Національної Спілки письменників України Анатолій Шкуліпа, який разом з Олександром Забарним відточував майстерність у літстудії Ніжинського педагогічного інституту; головний редактор газети «Український дім», член Національної спілки журналістів України, директор Центру гуманітарної співпраці з українською діаспорою НДУ імені Миколи Гоголя Надія Онищенко; завідувач кафедри російської і зарубіжної літератури та історії культури, доктор філологічних наук, професор Самойленко Григорій Васильович; керівник літературної студії «Перо» НДУ ім. М. Гоголя Олександр Гадзінський.

Найщиріші вітання отримав декан із уст своїх студентів – Годунок Мирослава (5УК) та Антоніни Бело-

волов (УА31). Захоплююче дійство між двома іпостасями розіграли студент-початківець (Микита Мисник (УА41) та досвідчений студент (Дмитро Безмолитвенний (УА31)).

Ще багато приятелів, друзів, колег, студентів, знайомих щиро вітали Олександра Забарного з підсумками його творчості.

Від колективу бібліотеки завідувач інформаційно-бібліографічного відділу Мухомодєєва Н.В. подарувала біобібліографічний покажчик, який знайомить читача з науковими, публіцистичними, літературно-критичними працями та художніми творами Олександра Вадимовича, відтворюючи багатогранність його творчості та педагогічної діяльності.

Увесь святковий захід супроводжувався презентацією, де присутні побачили фото Олександра Забарного з приватного архіву, відеоролики до пісень. Відео- та фотоматеріали підготувала та показала завідувач відділу обслуговування бібліотеки Галина Осіпова.

Творчий вечір Олександра Забарного запам'ятався кожному з присутніх урочистістю, родинною теплотою, душевністю, щирістю.

Бажаємо Олександрові Вадимовичу наснаги й творчих злетів. Хай множаться збірки, хай більшає шанувальників. Хай неперевершені поетові вірші продовжують кликати у світ прекрасного.

Галина Осіпова,
завідувач відділу обслуговування бібліотеки

ЧИТАЧ ПРОДОВЖУЄ РОЗМОВУ

ДІТИ СВОГО ЧАСУ

У минулому номері «Альма матер» були вміщені душевні та глибокі роздуми Олександра Забарного щодо, без перебільшення, болючих, але разом із тим безкінечно актуальних для українського сьогодення питань. Акценти Олександра Вадимовича були звернені на студентську молодь як опору майбутнього, майбутню еліту. Були поставлені центральні питання, які автор задає собі і з якими звертається до загалу: чи сформується майбутній цвіт нації, на чому він зростатиме і чи існують передумови для формування еліти?

На подібні питання важко відповісти однозначно. Сучасні студенти – діти свого часу з його шаленими темпами життя, щільним інформаційним потоком, глобалізацією та диким капіталізмом. Звідси випливають і нові цінності та інший стиль життєдіяльності, і буду відвертим, – лінкватістсь, технологічна залежність, байдужість. Саме цим можемо пояснити, чому так мало молодих людей (серед яких і автор цих рядків) відвідували кіносеанси на «Юності».

В епоху Інтернету ознайомитися з будь-якою інформацією не становить проблеми. Часто студенти посилаються на цей факт, пояснюючи свою відсутність на подібних заходах, йти на які більшість просто немає мотивації. Дехто, заклопотаний вирішенням побутово-фінансових

питань, які поглинають все більше часу, просто-напросто не помічає оголошення про культурно-освітню подію. Ми, студенти, зі своєю гарячою головою і непосидючістю, ще не розуміємо щастя ділитися поглядами та враженнями з однодумцями, дискутувати, народжувати нові думки. Не розуміємо того, що фільм на «Юності» – це не просто перегляд, який можна здійснити на власному комп'ютері, а інтелектуальний відпочинок.

Та й зрештою кінодекада – не єдиний захід, куди студенти в силу різних обставин не завітали. Студентська молодь – непередбачувана соціальна група, смаки якої специфічні і мінливі і вгадати, куди піде студентство завтра, надзвичайно складно, і в цьому напевно вся цінність молодих років.

Але ж майбутня українська еліта не перестане формуватися. Погляньмо, скільки в НДУ талановитих, розумних і креативних студентів, скільки переможців різноманітних змагань, скільки позитивних, красивих у всіх відношеннях і впевнених молодих людей. І це добрий знак, до якого доклалися і благі зусилля всіх небайдужих людей нашого вишу, яким болить українське майбутнє.

Михайло Ломоносов, студент історико-юридичного факультету

Прем'єра документального фільму
«Академік Дмитро Наливайко»

12 травня у 212 аудиторії старого корпусу Ніжинського державного університету відбулася прем'єра документального фільму «Академік Дмитро Наливайко». Цей фільм – творчий проект Ігоря Володимировича Козлика – доктора філологічних наук, професора, завідувача кафедри світової літератури і порівняльного літературознавства Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника у м. Івано-Франківську.

Зустріч розпочалася зі вступного слова декана філологічного факультету, доцента Олександра Вадимовича Забарного. Далі слово мав режисер фільму. Студенти та викладачі поринули у більш як двогодинний перегляд стрічки. По завершенні студенти філологічного та історико-юридичного факультетів аплодисментами щиро подякували режисеру за його ґрунтовну роботу.

Власн. кор.

Битва вожатих

4 травня в НДУ ім. Гоголя на факультеті психології та соціальної роботи відбулося змагання вожатих. На заході було представлено дві команди «Ну погоди!» і «Дружба». У складі цих команд були представники груп СП-31 і С-31. Науковими керівниками даного заходу були Зінченко Т.В та Останіна Н.С. Відкрила захід Зінченко Т.В., привітавши всіх присутніх і надихнувши учасників на повну самореалізацію і творче натхнення. Ведучою була студентка факультету психології та соціальної роботи Чернова А.О. Ведучою було почато захід легкою грою для невимушеного спілкування, покращення активності та настрою присутніх.

Учасники презентували свій план дій на роботу з дітьми під час літньої практики. Команди були представлені завдяки випущеній стінгазеті, девізу та піснею. Студентами були проведено ігри для полегшення знайомства та легкості в спілкуванні. Завершили захід представленими домашніми завданнями, чим було підведено підсумок даної теми.

Солодкі призи довершили чудовий настрій і невимушеність атмосфери змагання, де перемогла ширість і хороший настрій.

Чемериська Тетяна, студентка факультету психології та соціальної роботи

Поетичні горизонти вченого

Ім'я поета Володимира Ветрова добре відоме шанувальникам поетичного слова Чернігівщини, а ті, хто полюбляє мандрувати тенетами Інтернету, часто зустрічають його твори на сторінках сайту стихи.ру.

Мало кому відомо, що під цим літературним псевдонімом криється прізвище відомого українського вченого, Заслуженого діяча науки і техніки України, доктора хімічних наук професора Володимира Суховєєва. Народжений серед чарівних краєвидів північного Полісся, скупаний в поліських росах та хвилях красуні Десни, Володимир з дитячих років увібрив у своє серце романтичне сприйняття світу, прагнення до оспівування краси і захопленість працею простих людей-трударів. Усе це і закарбувалося в його віршах. Пропонуємо вам пересвідчитись у тому.

Батькал

Виросли б крила –
Злетів би до неба,
Було б натхнення –
Творив би дива!
Нам, моя мила,
І злетів не треба,
Тільки щоб няня
Подовше жила!
Бо, коли в мами
Заплакані очі,
Що її діти
Не в неї вже сплять,
Бігти до хати
Скоріше я хочу,
Тільки б устигти
Її обійняти!

Жаль, що не встиг я
Побачитись з татом...
Хай він на небі
Мене вже простить!
Серцем застиг я,
Щоб душу спитати:
Куди вона з мене
Навік відлетить?
Якщо б були крила,
Радів би: «О, Боже!»,
Було б натхнення –
Творив би дива!
Більше нам, мила,
Втрачати не гоже.
Тож і щоб няня
Подовше жила!

Крила кохання

У кохання є крила,
Що дає нам наснагу,
У природи є сила,
Що втамовує спрагу.
У кохання є мрії
І бажання тасмні,
Бо серця наші гріє
Лише щастя взаємне.
Хай життя подарує
Вам щасливу стежину
Чоловік хай цінує
Свою любу дружину,
А дружина кохає
Чоловіка й радіє,
Що любов не згасає,
Тож існує надія:
Буде вірність в любові
Й обійдуть всі напасті
Зичу легкої долі
І довічного щастя,
Бо в кохання є крила,
Що дає всім наснагу –
У любові є сила,
Що втамовує спрагу!

Народ ще тільки осмислює конституційні простори своєї свободи, а уряд уже стріляє

Василь Стус

У травневі дні у Ніжинській центральній міській бібліотеці відбулася година історичної пам'яті «Трагічні сторінки нашої історії», присвячена Дню пам'яті жертв політичних репресій.

Смельянов В.М. – науковий співробітник історичного відділу Ніжинського краєзнавчого музею імені Івана Спаського розповів присутнім про репресії в Ніжині. Глибока думка, що бацила страху, і досі панує серед українців, вразила і змусила задуматися присутніх не тільки про минуле, але й про теперішнє, від якого залежить майбутнє.

Немає в Україні жодної сім'ї, де не було б трагедії. Поділилася спогадами свого прадіда, який був репресований, Н.Г. Яременко, методист Будинку дітей та юнацтва. Жінка принесла з собою списані болем зошити, які зберегли пам'ять про ті часи, від яких і досі не стирається слід. Слід утрати...

Поділися своїм болем і викладачі НДУ ім. М. Голя, доктор історичних наук, доцент Луняк Є.М. та декан філологічного факультету Забарний О.В.

Провідний бібліограф ЦБС Гусева Л.Г. презентувала книжково-документальну виставку «Зламани долі».

Не легко говорити про те, що ти знаєш із книг, розповідей старших, з переглянутих документальних фільмів. Не легко, але коли ти гортаєш сторінки пам'яті, ти знову переживаєш трагедію, і розумієш, що ти є частиною її. Згадую рядки Василя Стуса:

І що кигиче в мертвій цій пустелі? / Киги-киги – мов чайка з-над Дніпра. / О семигори горя, цвинтар велій, / і я тут згину, як прийде пора? / Киги-киги – за ким ти тужиш, пташко? / Киги-киги – й тобі своя біда? / Потерпимо іще – бодай і тяжко, / тут наша кров – солоня і руда. / Сюди ми йшли – займанщину обсісти, / козацькими кістками облягти. / Живцем, як кажуть, в землю ж не залізти – / Сибіру, Магадану чи Ухти. / Кигикнуло – і далі полетіло. / А, може, все причулося мені? / І вже болить душа, на дуб здубіла, / в цій чужаниці, чужбі-чужині! / Стус став жертвою політичних репресій, він став голосом історії. Голосом, який не стихає, а з кожним днем все голосніше і голосніше стогне, кричить, виє...

Мирослава Годунок, студентка
філологічного факультету

ОБЛИЧЧЯ НОМЕРУ

Найбільше мистецтво кожної людини, полягає в тому, аби завжди бути справжньою та не втратити індивідуальності. А найголовніше – залишатися взірцем доброти та любові для своїх рідних та колег. Чоловіку, батьку трьох дітей, декану факультету психології та соціальної роботи Олексію Анатолійовичу Тимошенку це чудово вдається.

За короткий час Олексій Анатолійович став настільки рідним для студентів, що його назвали «татом факультету». І це дійсно так, адже для кожного студента факультету він є наставником, до якого можна звернутися, він вислухає, підтримає, дасть пораду та в міру власних можливостей допоможе.

Але ж Олексій Анатолійович – не лише декан. Давайте дізнаємося про нього більше.

- Нам відомо, що ви були активним студентом, грали в КВН, театрі.

- Я грав в студентському театрі, а потім ми створили команду «Уездный город Н». Ми три роки грали в асоціації команд КВН України. Наша збірна команда НДПУ їздила всією Україною, ми самі писали сценарії і самі грали, наприклад, з такими командами як «Три толстяка» та «95 квартал». За версією асоціації КВК ми в 10-ку команд України входили, були досить потужною командою.

- Чому не продовжили діяльність в цьому напрямку?

- Я пішов на службу в Ніжинську міліцію, працював там психологом 2 роки. Але потім залишив службу і пішов працювати на кафедру психології. І вже не зміг їздити з командою, хоча тоді ще ходив і деякий час брав участь у написанні жартів, виступах.

- Ви навчалися на історико-філологічному факультеті, а як пов'язали себе з психологією?

- Я пішов на другу спеціальність «Практична психологія в закладах освіти». Мені психологія завжди подобалась.

- В цьому році Ви висунули свою кандидатуру на посаду декана. Вам вдалося це рішення?

- Мені завжди подобалося працювати зі студентами. Це не було спонтанне рішення. Довго думав, варто це робити чи ні. Адже це зміна життя, відповідальність, певною мірою випробування. Вирішив спробувати власні сили, я навіть не був упевненим у власній перемозі. Сподіваюся, що виправдаю власні очікування та очікування інших.

- Ми вітаємо Вас із перемогою. Важко звикати до нових обов'язків?

- Спасибі за привітання. З новою посадою відбулося багато змін. З'явилися різноманітні обов'язки. Це і взаємодія з викладачами, зі студентами, та й самого спілкування, його стало більше і багато заходів, у яких я раніше рідко брав участь. Зараз же я намагаюся повною мірою включитися в усе, що відбувається в університеті. Ця робота цікава та насичена. Якщо робота викладача пов'язана з викладанням, науковою роботою, взаємодією зі студента-

ми, то тут більше контактів, відповідальності, більше паперів (жартує Олексій Анатолійович). Взагалі, намагаюся максимально включатися в усі сфери життя факультету.

- Ваше життя не має обмежуватися факультетом, навіть коли Ви стали деканом. Як Ви проявляєте себе в особистому житті? Розкажіть нам про свої захоплення.

- Окрім наукової творчості інколи звертаюся до художньої. Точно не рахував, але за роки роботи в університеті опублікував близько 30 оповідань. Ще коли почав працювати в університеті – спробував писати гумористичні мініатюри. Я прийшов до Олександра Гадзінського та Олександра Забарного, показав своєї мініатюри – вони підтримали, сказали, що гарно, навіть опублікували в збірнику «Суцвіття». Потім я почав активно писати. Кілька разів публікувався в «Дніпрі», «Літературному Чернігові», «Українському фантастичному оглядачеві» та інших журналах. Окрім реалізму, гумористичних творів, фантастики пробував писати твори й для дітей. Спочатку казки писав для доньок, а потім вирішив опублікувати. Зараз вже не до такого захоплення, часу немає. Навіщо я пишу? Перш за все – для душі. Дитячу прозу пишу, адже в Україні дуже мало якісних творів для малечі. Фантастика в Україні теж не розвинута, тому це свого роду розвиток нового напрямку вітчизняної літератури. Мої твори – це частинка мене. Ця діяльність розширює коло спілкувань – я спілкуюся з різними письменниками, обмінююся думками.

- Нам відомо, що Ви граєте в інтелектуальні ігри «Що? Де? Коли?». Розкажіть, будь ласка, про цей аспект життя.

- Мені дуже подобається ця гра, адже це розвиває швидкість мислення, збагачує світогляд, ... це класно! Інколи беру участь в інтелектуальному русі в складі університетської команди «Міф».

- Складно поєднувати сім'ю, роботу та різні захоплення?

- Непросто. Інколи доводиться жертвувати одним заради іншого. Зрозуміло, що я не можу повністю віддатися чомусь одному. Та й не потрібно цього робити, адже в комплексі це все дуже цікаво. Я чітко усвідомлюю, що з новою посадою часу на родину та інші речі буде менше або й зовсім не буде. Ця робота потребує максимальної зайнятості, включеності. Мої старші доньки вже досить самостійні, 12 та 7 років, найстарша допомагає середній вчити уроки і тому подібне, а найменша – це зовсім маленька. Тобто стадії, коли діти потребують максимум уваги, вже минули, я можу присвятити себе професії без шкоди сім'ї. А дружина сама педагог, працює в школі та цілком розуміє мене та поділяє погляди. Ось така у нас педагогічна родина. Скажу відверто: поєднувати роботу і сімейне життя виходить завдяки дружині. Вона мене завжди розуміє, підтримує, інколи спрямовує. Сама педагог і знає специфіку роботи.

- Дякуємо Вам за цікаву та змістовну розмову. Бажаємо наснаги в праці, здоров'я та щастя в сімейному житті.

Сосун Наталія, Бойко Юлія, студентки факультету психології та соціальної роботи

ALMA MATER

Засновник – колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друк. аркуші.

Тираж 900 примірників.

Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради – Олександр Забарний

Редактор: Анна Лебедева
Члени ради: Григорій Самойленко, Вітаїна Скороход, Анна Парубець, Роман Приходько, Олександра Порада

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Кропив'янського, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almandu1982@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Анна Лебедева

Коректор: Анна Парубець

Віддруковано у Видавничтві НДУ імені

М. Гоголя

Замовлення №55

* Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. * За точність викладення фактів відповідає автор.

* Редакції надано право редагувати й скорочувати матеріали. * При передрукуванні матеріалів обов'язково посилатися на газету "ALMA MATER"